

İstiklâl Marşı Mehmed Akif Ersoy 1873 1936 Ve Çanakkale

– MFK · 12 Mart 2016

Mehmed Akif, Arnavut bir babanın ve Buhara'lı bir annenin evladı olarak 20 Aralık 1873 yılında İstanbul Fatih ilçesinin Sarıgözel mahallesinde dünyaya geldi.

Babası ona ebced hesabına göre hicri doğum gününe denk gelen RAĞİF adını koyar ki, pide, ekme ve yufka anlamına gelmektedir. Ancak bu ismin telaffuzu zor olduğundan çevresi ona AKİF diye seslenmektedir ki, o da kelime anlamı itibarıyla tutkun, tiryaki ve düşkün anlamına gelmektedir.

İlk eğitimini ailesinden almıştır. Babası müderristir. Dini eğitimi bizzat babası vermiştir. Küçük yaşında hafız olmuş ve namaz kılmaya başlamıştır. Denilir ki, Akif'in evinde sürekli Kur'an sesi duyulur ve bu evde namaz hiç kazaya kalmazdı.

Babalı günlerini hasretle yâd eder ve derdi ki:

"Sekiz yaşında kadardım, babam gelir: bu gece,
Sizinle camie gitsek çocuklar erkence.
Giderseniz, gelin amma, namazda uslu durun;
Meramınız yaramazlıksa, işte ev oturun!

Deyip alırdı beraber benimle kardeşimi,
Namaza durdu mu haliyle koyverir peşimi,
Dalar giderdi. Ben artık kalınca azade;
Ne aşıkane koşardım hasırlar üstünde!.."

Temel eğitimini başarılı bir şekilde bitirdikten sonra liseye kayıt hikâyesini şöyle anlatır:

"Mektebe gittiğimizde kaydımı hemen yaptılar ancak kayıt parası istediler. Babam kesesini çıkardı bir kenara çekilip birlikte baktık saydık ama istenen para yoktu. Sonra cebinden saatini çıkarıp uzun uzun baktı. Dedim ki baba niye saate bakıyorsun? Oğlum bu saat gümüş kaplamadır bunu rehin bırakırsak kaydını yaparlar, dedi. Bunun babamın benim için yaptığı fedakârlığı görerek gözlerim dolmuş ve ağlamıştım."

15 yaşında iken babasını kaybetmişti bir müddet sonra da oturdukları ev yangında yanınca zorlu günler bekliyordu Akif'i

Derken liseyi bitirdiği yılı. Mülkiye (Siyasal Bilgiler Fakültesi muadili) kayıt yaptırdığı halde orayı ve ortamı sevmediğinden Ziraat ve Baytarlık Mektebi açılmış yatılı olduğu duyurulmuş ve mezunlarına hemen iş vaadi yapılmıştı. Bu yeni açılan okul dikkatlerini çekmiş ve kaydını yaptırmıştı. Ancak okul Halkalı semtindeydi evi ise Fatih İlçesinin bugünkü Vatan Caddesi üzerinde idi mesafe 17 km. kadardı. Tek ulaşım aracı vardı tren ve tramvay.

Yokluk nedeniyle okuluna çoğu zaman yürüyerek, geciktiği zaman da koşarak gider gelirdi. Durum böyle olduğu halde en devamlı ve çalışkan öğrencisiydi. Haksızlığa hiç tahammülü yoktu:

"Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim,
Adam "aldırmada geç git" diyemem; aldırırım;
Çiğnerim çiğnenirim hakkı tutar kaldırım."

Görev yaptığı kurumun müdür tenzili rütbeyle görevden alınıp başka bir yere atanınca bu çok zoruna gider ve kendisi de çalışmak zorunda olduğu ve meselenin kendisiyle hiç ilgisi olmadığı halde istifa eder. Günümüz gençlerine örneklik teşkil edecek o kadar anekdot var ki Akif'in hayatında!..

Bazıları şunlardır:

- Döneminin aranan sporcusuydu; yenilmeyen bir pehlivandı.
- Arapça, Farsça ve Fransızca'yı kitap yazabilecek derecede biliyordu.
- Boğazı defalarca yüzebilecek seviyede başarılı bir yüzücüyüdü.
- Hatimle teravih namazını kıldırabilecek kadar güçlü bir hafızdı.
- Edebiyat Profesörüydü.
- Bir müfessirdi.
- Veteriner hekimdi.
- Şair ve yazardı. Daha nice özellik ve meziyetlerin tamamı Akif'te bulunmaktaydı.

95 YAŞINDAKİ İSTİKLAL MARŞI'NIN HİKÂYESİ

1920 yılını 20 Kasım gününün gazete manşetlerinde Genel Kurmay Başkanlığının Milli Marş yazılması için yarışma ilanları vardı ve birinciliğe de çok büyük bir ödül; o günün parasıyla bütçeden 500 lira ayrılmıştı.

724 eserle yarışmaya katılım olmuştu ama seçkiye layık eser bulunamamıştı. Ancak katılımcılar arasında Akif'in olmadığı anlaşılınca kendisinden bir şiir yazılması istendi o da vatan ve millet için yazılan bir Milli Marş için ücret alamayacağını söylemişti. Bu şartı kabul edilen Akif Şiirini yazar ve 1 Mart 1920 günü meclis kürsüsünden dönemin Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Bey tarafından defalarca istek üzerine okunur ve ayakta dinlenir lakin herkes ayakta iken birisi kalkmamıştı başını önüne eğmişti. O arada sıyrılıp meclisten dışarı çıkmıştı. Adeta ben bu iltifatlara layık değilim der gibi son derece mahcup

bir edası vardı. Ne yapmıştı ki, vatan-millet için?.. Oysa daha fazla bir şeyler yapmak gerektiğine inanırdı hep ve dedi ki: "Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak, toprağı sıksan şüheda.
Canı, cananı, bütün varımı alsın da Hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda."

12 Mart günü Mustafa Kemal Paşa'nın başkanlığındaki oturumda " İSTİKLÂL MARŞI" olarak kabul edildi.

Şiirlerinin bulunduğu "SAFAHAT" adlı kitabına neden İstiklâl Marşı'nı almadığını soranlara; "O benim milletimdir benden çıkmıştır artık" diyerek cevap vermiş ve "Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmaz demıştır. 18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

"Hasta Adam" dedikleri Osmanlıyı parçalamak, İstanbul'a girmek, oradan da Anadolu'ya geçerek Müslüman Türk milletini haritadan silmek isterken; Mehmetçiklerin Çanakkale Boğazını düşmanlara mezar etmesi, "Bizden sonra evlatlarımız yaşasın" diyerek saldırgan Batı Emperyalizmini şaşkına çevirmesi olayıdır, Çanakkale Zaferi!..

8 ay, 14 gün süren; her ay 29 bin 291, her gün 976, her saat 40 şehit verilen Çanakkale savaşlarında mananın maddeye galip geldiğine şahit oluyoruz...

"Kuvay-ı Milliye" ruhu; bütün heybet ve haşmetiyle bu destanda görülmüş Bedrin Arslanları, Çanakkale'de şehit düşen askerlere benzetilmiş, zulme, kötülüğe, bencilliğe karşı Peygamberimizin şefkat kucağına sığınarak Allah'a güvenen Mehmetçiğimizin Kutlu Zaferi böylece tarihe yazılmış oluyordu.

Vatanı kurtarma mücadelesi içerisinde, kalbi imanla dolu ölümün üstüne yürüyen 15'liler vardı. Onlar kınalı kurbanlık koçlarımızdı. Onların sayesinde bu cennet vatanımız varlığını sürdürmektedir.

"Şehitler ölmez onlar diridir amma siz anlayamazsınız" ilahi buyruğunun tecellisi olarak bugünleri yaşıyoruz yaşamasına da, bugün Çanakkale'miz ne âlemde acaba?.. 15'liklerimiz ne ile meşgul? Çanakkale ne kadar umurlarında? Çanakkale ruhu bugünkü neslimizde var mı, yok mu sorularına çok da olumlu cevap verecek durumda değiliz sanırım!..

Neredeyse tamamen sanal âlemin güdümüne giren; vatan, millet, din, iman şuurundan uzaklaştırılmış bir yapıya getirilmiş gibidir esefa!..

Evvel emirde çocuklarımızın iyi bir tarih bilincine sahip olması, geleceklerini dizayn etmeleri bakımından oldukça önem arz etmektedir. Bu anlamda Milli Eğitim politikalarının yeniden gözden geçirilmesi ve müfredatın ona göre ayarlanması gerekir!.. Ya değilse idealsiz ve amaçsız bir nesil ile karşı karşıyayız!..

Çanakkale Zaferi'ni en iyi tahlil edenlerin başında şüphesiz İstiklal Marşı şairimiz Mehmed Akif Ersoy gelmektedir.

1914 yılı aralık ayında bir heyetin başında Almanya'ya gönderilen Mehmed Akif, o günün toz-duman ortamından son derece mustarıptır. Akli hep vatanda ve Çanakkale'dedir. Kendisine Berlin'de refakat eden Ömer Lütfi beyin ifadelerine göre, her gün Çanakkale için gözyaşı dökmektedir.

Akif'in kulağı sürekli gelecek iyi bir haberdedir. Nihayet zafer müjdesi geldiğinde Berlin'den, Çanakkale'yi baş gözüyle hiç görmediği halde kalp gözüyle her merhalesini yaşarcasına "Çanakkale Şehitlerine" destanını yazacaktır, özetle:

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi.
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde-gösterdiği vahşetle 'bu: bir Avrupalı'
Dedirir-Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünyâ, yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, mahşer mi, hakikat mahşer.

Sen ki, son ehl-i salibin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslam'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âğûşunu açmış duruyor Peygamber.

Bu engin ve ulvi ruh ile 250 binin üzerinde şehit vererek vatani kurtarmış ve boğazdan düşmana geçit vermemiştik. Bütün şehitlerimizin ruhu şad olsun... MFK